

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (deveto vijeće)

3. rujna 2020.*

„Odmjeravanje troškova”

U predmetu C-265/17 P-DEP,

povodom zahtjeva za odluku o naknadi troškova čiju je naknadu moguće tražiti na temelju članka 145. Poslovnika Suda, podnesenog 20. siječnja 2020.,

United Parcel Service Inc., sa sjedištem u Atlanti (Sjedinjene Američke Države), koji zastupaju A. Ryan, *solicitor*, i W. Knibbeler, *advocaat*,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupa N. Khan, u svojstvu agenta,

tuženika,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Rodin (izvjestitelj), predsjednik vijeća, D. Šváby i K. Jürimäe, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Predmet ovog postupka je odmjerenje troškova koji su nastali društvu United Parcel Service Inc. (u daljnjem tekstu: društvo UPS) u okviru postupka C-265/17 P.

* Jezik postupka: engleski

- 2 Žalbom koju je podnijela 16. svibnja 2017., Komisija je zatražila ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 7. ožujka 2017., United Parcel Service/Komisija (T-194/13, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2017:144), kojom je taj sud poništio Odluku Komisije C(2013) 431 od 30. siječnja 2013. o proglašenju koncentracije nespojivom s unutarnjim tržištem i s funkcioniranjem Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (u daljnjem tekstu: sporna odluka).
- 3 Presudom od 16. siječnja 2019., Komisija/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23), Sud je odbio tu žalbu i naložio Komisiji snošenje troškova.
- 4 Budući da između društva UPS i Komisije nije došlo do dogovora o visini naknadivih troškova koji se odnose na žalbeni postupak, društvo UPS je aktom podnesenim tajništvu 20. siječnja 2020. podnijelo ovaj zahtjev na temelju članka 145. Poslovnika Suda.

Zahtjevi stranaka

- 5 Društvo UPS zahtijeva od Suda da odredi iznos naknadivih troškova u visini od 866 629,89 eura. Taj iznos odgovara visini nužnih troškova nastalih u svrhu žalbenog postupka, osobito nagrada za rad odvjetnika i ekonomista te putnih troškova.
- 6 Komisija zahtijeva odbijanje tog zahtjeva i određivanje iznosa naknadivih troškova u visini od 45 500 eura za odvjetnike i 5000 eura za ekonomiste.

Argumentacija stranaka

- 7 U prilog svojem zahtjevu društvo UPS tvrdi da su troškovi, koji obuhvaćaju nagrade za rad odvjetnika i njihove troškove, kao i nagrade za rad ekonomista, nastali u svrhu žalbenog postupka te da su bili nužni. U tom pogledu tvrdi da je ukupni iznos troškova i troškova za rad odvjetnika razuman, imajući u vidu podatke o predmetu i vodeći računa o složenosti predmeta i prirodi žalbenog postupka.
- 8 Kao prvo, društvo UPS smatra da je predmetni spor uključivao pravna pitanja nezanemarive složenosti, što je opravdalo broj sati relevantnog rada njegovih odvjetnika. Tvrdi, prvo, da je postupak bio složen zbog svojeg predmeta i svoje prirode jer se odnosio na Komisijinu odluku donesenu na osnovi Uredbe o kontroli koncentracija, a takve su odluke često složene, kao što je to uostalom priznala i nezavisna odvjetnica u svojem mišljenju u ovom predmetu. Društvo UPS podsjeća da se pobijana presuda odnosila na zakonitost odluke takve vrste, veličine 450 stranica, koja se u velikoj mjeri zasnivala na ekonomskim i ekonometrijskim analizama.
- 9 Društvo UPS u tom pogledu navodi da su ga određeni Komisijini žalbeni razlozi primorali da provede detaljne analize pravnih i ekonomskih pitanja kako bi na te žalbene razloge odgovorilo. Navodi da je Komisija svojim trećim žalbenim razlogom tvrdila da Opći sud u pobijanoj presudi nije odlučio o njezinoj argumentaciji prema kojoj je društvo UPS moglo „intuitivno”, na temelju modela priopćenih tijekom upravnog postupka, shvatiti koji je model koncentracije cijena korišten. Ti su argumenti potaknuli društvo UPS da se obrati neovisnim ekonomskim stručnjacima.
- 10 Društvo UPS isto tako navodi da je Komisija svojim četvrtim žalbenim razlogom tvrdila da analiza koncentracije cijena, koja je manjkava zbog pogrešaka koje sadržava, ne može dovesti do potpunog poništavanja sporne odluke. Ta je argumentacija primorala zastupnike i savjetnike društva UPS da detaljno analiziraju presudu od 25. listopada 2011., Solvay/Komisija (C-109/10 P, EU:C:2011:686) i način na koji ju je Opći sud primijenio na ovaj slučaj.

- 11 Drugo, društvo UPS tvrdi da je postupak bio važan s aspekta prava Unije jer je naglasio temeljno postupovno načelo opće primjene koje je važno u pogledu svakodnevne Komisijine prakse vezano uz Uredbu o koncentracijama. Iz presude od 16. siječnja 2019., Komisija/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23), kao i iz mišljenja nezavisne odvjetnice Kokott u tom predmetu, jasno proizlazi da se taj predmet odnosio na temeljno načelo u odnosu na koje Komisija ne raspolaže nikakvom diskrecijskom ovlasti. Taj je postupak stoga po prvi puta tražio da Sud produbi svoje razumijevanje ekonometrijskih modela.
- 12 Treće, društvo UPS tvrdi da je postupak obuhvaćao posebne poteškoće koje su povećale opseg poslova njegovih zastupnika i njihovih savjetnika. Tu je važnost i složenost potvrdio zahtjev Komisije za drugu razmjenu podnesaka, koji je Sud prihvatio, kako bi Komisija mogla odgovoriti na odgovor na žalbu društva UPS.
- 13 Stoga društvo UPS smatra da su ukupna količina utrošenog vremena i traženi iznos troškova, za postupak koji je za njega bio od značajnog ekonomskog interesa, s obzirom na to da je početni iznos koncentracije bio 5,2 milijardi eura, bili razumni, imajući u vidu trajanje i posebnu složenost tog specifičnog postupka.
- 14 Osim toga, društvo UPS smatra da razmjernost troškova nastalih u ovom predmetu treba ocijeniti s obzirom na rješenje Općeg suda od 28. lipnja 2004., Airtours/Komisija (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192).
- 15 Kao drugo, društvo UPS tvrdi da su nagrade za rad odvjetnika bile svrhovite. Navodi da, u cilju utvrđivanja ukupnog broja sati rada koji se objektivno mogu smatrati nužnima, valja voditi računa isključivo o razini složenosti predmeta, neovisno o broju odvjetnika između kojih su se izvršene usluge mogle podijeliti. Ono tako tvrdi da iz opisa izvršenog rada proizlazi da je dupliciranje rada svedeno na „apsolutni minimum” te da je bilo organizirano s obzirom na razinu iskustva različitih savjetnika. Osim toga, društvo UPS navodi da su njegovi savjetnici bili predvidjeli održavanje rasprave pred Sudom te da su se za nju pripremili. Iako je Sud u konačnici smatrao da rasprava nije nužna u ovom predmetu, valja unatoč tome voditi računa o troškovima koji su u tu svrhu nastali društvu UPS.
- 16 Kao treće, društvo UPS tvrdi da je sudjelovanje ekonomskih stručnjaka bilo opravdano ekonomskom prirodom postupka, poput predmeta u kojem je doneseno rješenje od 28. lipnja 2004., Airtours/Komisija (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192). Društvo UPS navodi da je pozvalo iste ekonomiste kojima se obratilo radi svoje argumentacije tijekom upravnog postupka i tijekom prvostupanjskog sudskog postupka. Do njihova je sudjelovanja došlo zbog Komisijinih tvrdnji u vrlo kasnom stadiju postupka. Nadalje, njihovo je sudjelovanje bilo u potpunosti opravdano imajući u vidu važnost odabranog modela koncentracije cijena za postupak. Naposljetku, ukupan broj sati koji su ekonomisti posvetili u svrhu postupka relativno je ograničen, imajući u vidu složene ekonomske i ekonometrijske tvrdnje na kojima se temeljila Komisijina argumentacija u žalbenom postupku.
- 17 Komisija navodi da je traženi iznos troškova u ovom postupku najveći iznos ikada tražen u okviru žalbenog postupka. Tvrdi da je taj zahtjev nedovoljno potkrijepljen i očito pretjeran.
- 18 Kao prvo, tvrdi da ni prethodna komunikacija stranaka ni zahtjev za odluku o troškovima na sadržavaju dokaze o iznosima koji su društvu UPS zaračunati ili koje je društvo UPS platilo.
- 19 Prema tome, iako društvo UPS tvrdi da je 212,3 sati bilo nužno za „završni” stadij žalbenog postupka, to društvo ne navodi koji je to rad obavljen tijekom tih sati, niti zbog čega bi taj rad bio „nužan”, u svjetlu podjele sati između svih odvjetnika.
- 20 Komisija navodi da sudovi Unije cijene važnost i vrijednost rada izvršenog u pogledu preciznih informacija koje tužitelj dostavlja, a osobito datiranih i potpisanih računa. No ti su dokazi u ovom slučaju izostali.

- 21 Isto vrijedi i u pogledu traženih nagrada za rad ekonomista, troškovi kojih su dosegili 300 000 eura, što se čak i ne može smatrati „ograničenim troškovima”.
- 22 Kao drugo, Komisija tvrdi da su traženi troškovi očito pretjerani. Ona smatra, prvo, da ukupan dodijeljeni iznos u drugom predmetu ne može jednostavno biti prenesen iz jednog u drugi predmet, suprotno onomu što društvo UPS želi postići. Obrazloženje rješenja od 28. lipnja 2004., *Airtours/Komisija* (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192), ne može biti preneseno u ovaj predmet jer je Opći sud u tom rješenju naveo tek mali broj detalja o radnjama koje je smatrao nužnima za odvijanje postupka. Osim toga, taj se predmet odnosio na prvostupanjski postupak, sa svim činjeničnim pitanjima koje to podrazumijeva, a ne na žalbeni postupak kao u ovom predmetu.
- 23 Kao drugo, Komisija ocjenjuje da je angažman trinaestorice odvjetnika za razdoblje od 7. ožujka 2017. do 16. siječnja 2019. pretjeran. Razdoblje rada koje valja uzeti u obzir trajalo je samo oko šest mjeseci i počelo je danom dostave žalbe društvu UPS, a završilo danom kada je društvo UPS podnijelo svoj odgovor na repliku. Satnice koje su primijenila dvojica glavnih odvjetnika, odnosno 862 eura te raspon od 695 eura do više do 820 eura, isto su tako pretjerane, imajući u vidu satnice u rasponu od 360 eura do 495 eura, koje je Sud po svemu sudeći prihvatio u ranijim predmetima. Društvo UPS traži naknadu za 878,4 radnih sati odvjetnika s prosječnom satnicom od 600 eura, unatoč tome što je veći broj mlađih odvjetnika i odvjetničkih vježbenika bio uključen u rad na predmetu. Komisija smatra da treba biti priznata prosječna satnica od 350 eura. Angažman trinaestorice ekonomista, za koje je Komisija, zbrajajući rubrike koje društvo UPS navodi u svojim priložima, zaključila da su radili 363,5 sata za prosječnu satnicu od 824 eura, također je nerazmjeran.
- 24 Troškovi postupka na ime troškova za rad, odnosno oko 36 000 eura na ime putnih troškova i uredskih troškova, koje traži društvo UPS, nisu na odgovarajući način opravdani. Komisija u tom pogledu naglašava da u Luksemburgu nije održana rasprava.
- 25 Kao treće, Komisija ističe da u zahtjevu za odluku o troškovima nije naveden ukupan broj radnih sati za koje se traži naknada. Ukupan iznos traženih sati za rad odvjetnika u prilogu A zahtjevu, za sve stadije žalbenog postupka, iznosi 878,4 sati. Komisija smatra da taj ukupni iznos, pretvoren u radne dane, odgovara broju od 110 radnih dana odvjetnika, odnosno 22 tjedna, zbog toga što je u jednom tjednu pet radnih dana, što je za žalbu od 25 stranica i repliku od 10 stranica nerazmjerno i pretjerano.
- 26 Komisija navodi da opsežnost sporne odluke nije relevantna u okviru žalbe protiv presude Općeg suda donesene povodom tužbe za poništenje koju je društvo UPS podnijelo protiv te odluke jer su se odvjetnici društva UPS, zbog podnošenja te tužbe, detaljno upoznali s navedenom odlukom. Nadalje, Komisija smatra da je u žalbenom stadiju bilo moguće koristiti se ekonomskim analizama podnesenima Općem sudu i da, u svakom slučaju, iz prirode žalbenog postupka i iz Poslovnika proizlazi da nijedno novo stručno mišljenje ne bi bilo dopušteno u tom stadiju postupka.
- 27 Komisija stoga smatra da očitovanja koja su odvjetnici podnijeli u žalbenom postupku nisu zahtijevala 130 radnih sati, što predstavlja, uz prosječnu satnicu od 350 eura, 45 500 eura na toj osnovi. Smatra da se nagrade za rad ekonomista odnose na dokaze koji su bili nedopušteni, ali i da Sud, ako bi presudio da priroda predmeta opravdava angažman tih savjetnika, na toj osnovi ne bi smio dodijeliti više od 5000 eura. Naposljetku, ako bi Sud ocijenio da su društvu UPS nastali troškovi rada, tada bi se moglo nadoknaditi samo uredske troškove u iznosu od 500 eura.

Ocjena Suda

- 28 Na temelju članka 144. točke (b) Poslovnika, troškovi čiju je naknadu moguće tražiti su „nužni troškovi stranaka nastali u svrhu postupka, posebice putni troškovi i troškovi boravka i naknade agentu, savjetniku ili odvjetniku”.

- 29 Iz te odredbe stoga proizlazi da naknada odvjetniku, u smislu te odredbe, spada u nužne troškove. Iz te odredbe također proizlazi da su troškovi čiju je naknadu moguće tražiti, s jedne strane, samo oni nastali u svrhu postupka pred Sudom i, s druge strane, samo oni koji su u tu svrhu bili nužni (rješenje od 5. prosinca 2018., TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2018:985, t. 13.).
- 30 Osim toga, sud Unije nije ovlašten odlučivati o nagradama za rad koje stranke duguju svojim odvjetnicima, nego je ovlašten utvrditi iznos tih naknada koji se može tražiti od stranke kojoj je naloženo snošenje troškova (rješenje od 5. prosinca 2018., TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2018:985, t. 14.).
- 31 Budući da pravo Unije ne sadržava odredbe o tarifama, Sud treba slobodno ocijeniti podatke o predmetu, vodeći računa o predmetu i prirodi spora, o njegovoj važnosti s gledišta prava Unije kao i o poteškoćama predmeta, količini rada koju je spor mogao uzrokovati uključenim agentima i savjetnicima i o gospodarskim interesima koje spor ima za stranke (rješenje od 5. prosinca 2018., TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2018:985, t. 15.).
- 32 Iznos troškova čiju je naknadu u konkretnom slučaju moguće tražiti treba ocijeniti s obzirom na sve te elemente.
- 33 Što se, kao prvo, tiče predmeta i prirode spora, valja istaknuti da se radilo o žalbenom postupku, koji je, po svojoj prirodi, ograničen na pravna pitanja te se ne odnosi ni na utvrđenje ni na ocjenu činjenica u postupku (rješenje od 15. listopada 2015., Vijeće/Ningbo Yonghong Fasteners, C-601/12 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2015:726, t. 19.).
- 34 Međutim, predmeti koji se odnose na Komisijine odluke na osnovi Uredbe o kontroli koncentracija po svojoj prirodi podrazumijevaju složene ekonomske i pravne probleme koji se odnose na operacije čiji iznosi prelaze uobičajeni okvir sporova pred Sudom. Naime, žalba se odnosila na koncentraciju u početnom iznosu od 5,2 milijardi eura, što ukazuje na to da u ovom predmetu društvo UPS ima znatne gospodarske interese.
- 35 Zbog toga se sudjelovanje ekonomskih stručnjaka načelno može smatrati nužnim, a troškovi koji se na njih odnose mogu se naknaditi na temelju članka 144. točke (b) Poslovnika, vodeći računa o ekonomskoj i pravnoj prirodi Komisijinih ocjena u okviru kontrole koncentracija, posebice kada je riječ o ekonometrijskom modelu koji je Komisija odabrala za proglašavanje navedene koncentracije nespojivom s unutarnjim tržištem.
- 36 U tom pogledu valja istaknuti da se Komisija, u prilog svojoj žalbi Sudu, pozvala na četiri žalbena razloga. Budući da su se treći i četvrti žalbeni razlog odnosili, među ostalim, na uzimanje u obzir ekonometrijskih modela i koncentracije cijena, žalba je isticala kompleksna pravna i ekonomska pitanja, što je opravdavalo angažman ekonomskih stručnjaka.
- 37 U skladu s prethodno navedenom sudskom praksom, troškovi koji se mogu nadoknaditi ograničeni su na troškove nastale u svrhu postupka pred Sudom, koji su u tu svrhu bili nužni. Na podnositelju zahtjeva za odluku o troškovima je da dokaže da su ti uvjeti ispunjeni u pogledu troškova čiju naknadu traži kako bi omogućio sudu Unije da utvrdi iznos u kojem se nagrade, koje je podnositelj zahtjeva platio odvjetnicima i ekonomskim stručnjacima koje je angažirao, mogu naknaditi od stranke kojoj je naloženo snošenje troškova.
- 38 Kada je riječ, kao drugo, o važnosti spora s gledišta prava Unije kao i o poteškoćama predmeta, valja istaknuti da je Komisija svojom žalbom tražila ukidanje pobijane presude, kojom je Opći sud prihvatio tužbeni razlog društva UPS, koji se temeljio na tome da je Komisija povrijedila prava obrane donoseći spornu odluku na temelju ekonometrijskog modela koji je različit od onog o kojem se raspravljalo tijekom upravnog postupka, te poništio tu odluku.

- 39 Osim toga, valja utvrditi da su se navedenim žalbenim razlozima postavljala nova pravna pitanja, koja nisu podrazumijevala jednostavnu primjenu prava Unije, kako ga tumači Sud, što je uostalom opravdalo dodjelu žalbenog predmeta vijeću od pet sudaca, kao i činjenicu da je Sud odlučio uz mišljenje nezavisne odvjetnice. Prema tome, ne može se osporiti da su navedena pitanja nalagala detaljnu analizu (vidjeti u tom smislu rješenje od 30. siječnja 2014., *Éditions Odile Jacob/Komisija i Lagardère*, C-553/10 P-DEP i C-554/10 P-DEP, EU:C:2014:56, t. 28.).
- 40 Glavno pitanje istaknuto u žalbi sastojalo se od razmatranja može li poduzetnik „intuitivno”, na osnovi modela priopćenih tijekom upravnog postupka, shvatiti koji je model koncentracije cijena Komisija koristila, u okviru ispitivanja poštovanja poduzetnikovih prava obrane tijekom postupka kontrole koncentracija pred Komisijom.
- 41 To pitanje treba smatrati novim i važnim s obzirom na to da je nezavisna odvjetnica u svojem mišljenju naglasila da će presuda, ne samo u ovom konkretnom slučaju, imati usmjeravajući učinak i na buduću upravnu praksu Komisije u složenim postupcima kontrole koncentracija, ali i na praksu tijela koja su nadležna za tržišno natjecanje te nacionalnih sudova, koji se nerijetko vrlo čvrsto oslanjaju na važeće standarde Unije.
- 42 Što se, kao treće, tiče količine obavljenog rada, valja podsjetiti na to da, prilikom određivanja iznosa nadoknadivih troškova, valja voditi računa o ukupnom broju radnih sati koji se mogu smatrati objektivno nužnima u svrhu postupka, neovisno o broju odvjetnika između kojih je rad bio podijeljen (rješenje od 3. rujna 2009., *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*, C-326/05 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2009:497, t. 48.).
- 43 U ovom slučaju valja istaknuti da u žalbenom postupku nije održana rasprava.
- 44 Iz toga slijedi da se troškovi koji su nastali nakon što je zaključen pisani dio postupka pred Sudom ne mogu smatrati objektivno nužnima u svrhu tog postupka i ne mogu, prema tome, biti uključeni u zahtjev za odluku o troškovima. To se posebno odnosi na troškove nastale zbog pripremanja moguće rasprave koju Sud nije smatrao nužnom, za analizu mišljenja nezavisne odvjetnice ili za analizu presude Suda, jer stranke moraju same snositi financijske posljedice takve strategije u sporu.
- 45 U ovom slučaju, uz ovaj zahtjev za odluku o troškovima nije podnesen nikakav detaljan račun, datiran i potpisan, kojim odvjetnički uredi ili ekonomski stručnjaci uključeni u žalbeni postupak traže plaćanje od društva UPS. Takav nedostatak preciznosti i dokaza treba uzeti u obzir prilikom ocjene troškova koji su nužni za postupak i koji se mogu naknaditi od stranke kojoj je naloženo snošenje troškova. Naime, što se tiče količine rada koju je parnica mogla prouzročiti agentima ili savjetnicima koji su u njoj sudjelovali, valja podsjetiti da mogućnost suda Unije da ocijeni vrijednost obavljenog rada odvjetnika ovisi o preciznosti pruženih informacija (rješenje od 26. rujna 2018., *Viasat Broadcasting UK/TV2/Danmark*, C-660/15 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2018:778, t. 33. i navedena sudska praksa).
- 46 U tim okolnostima društvo UPS u svojem zahtjevu za odluku o troškovima, koji iznosi 866 629,89 eura, nije na jasan i precizan način iznijelo ukupan broj obračunanih radnih sati, kao ni njihovu prosječnu satnicu. Prema tome, ovaj zahtjev nije dovoljno transparentan i potkrijepljen.
- 47 U tom pogledu posebno valja istaknuti da, dok dokumenti koje je društvo UPS dostavilo omogućuju da se u odnosu na pravne usluge za svaku uključenu osobu utvrdi njezina satnica, kao i vrijeme koje je ta osoba obračunala, to nije slučaj za pružene ekonomske usluge. Za potonje je samo navedeno vrijeme koje su uključene osobe iskoristile, a da nije moguće utvrditi satnicu svake od njih, s obzirom na to da je društvo UPS samo navelo globalne troškove od 300 000 eura na ime ekonomskih stručnih mišljenja koja je pribavilo.

- 48 U pogledu ukupnog iznosa troškova koje je društvo UPS zatražilo, valja utvrditi da je to društvo odredilo prosječnu satnicu od 600 eura za odvjetnike i 824 eura za ekonomiste. Međutim, takve satnice visinom bitno premašuju iznose koje Sud u pravilu prihvaća u postupcima odmjeravanja troškova.
- 49 Ustaljena je pak sudska praksa da, prema trenutnom stanju prava Unije, u slučaju nepostojanja ljestvice odvjetničkih naknada ili naknada za ekonomiste, sud Unije može odstupiti od prosječne satnice i odrediti *ex aequo et bono* iznos nagrada za rad odvjetnika i ekonomista samo u slučaju kada je prosječna obračunana satnica očito pretjerana (vidjeti u tom smislu rješenje od 4. srpnja 2017., EASA/Heli-Flight, C-61/15 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2017:530, t. 16.).
- 50 Nadalje, iz priloga ovom zahtjevu za odluku o troškovima proizlazi da društvo UPS tvrdi da je 878,4 radnih sati odvjetnika i 363,5 radna sata ekonomista bilo nužno u svrhu dotičnog žalbenog postupka.
- 51 Međutim, za odvjetnike koji za sebe tvrde da posjeduju viši stupanj stručnosti i iskustva u području prava tržišnog natjecanja i čije se usluge obračunavaju po prosječnoj satnici od 600 eura pretpostavlja se da u predmetima koji su im povjereni, uključujući i u onima koji posjeduju izvjesnu složenost, djeluju brzo i efikasno (vidjeti u tom smislu rješenja od 3. listopada 2018., Orange/Komisija, C-486/15 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2018:824, t. 37., i od 10. travnja 2019., Giant (China)/EBMA, C-61/16 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2019:298, t. 31.).
- 52 U tom pogledu, iako je točno da je svojim žalbenim razlozima Komisija isticala nova pravna pitanja, glavni odvjetnici koje je društvo UPS opunomoćilo već su mogli steći detaljno znanje o predmetu tijekom postupka pred Općim sudom, što je trebalo ne samo olakšati rad, nego i smanjiti vrijeme koje je nužno za proučavanje žalbe i sastavljanje odgovora na žalbu i odgovora na repliku (vidjeti u tom smislu rješenje od 10. travnja 2019., Giant (China)/EBMA, C-61/16 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2019:298, t. 32.).
- 53 Isto vrijedi i za ekonomske stručnjake koji su već stekli detaljno znanje o spisu tijekom postupka pred Općim sudom, s obzirom na to da se o predmetnim složenim ekonometrijskim modelima već raspravljalo.
- 54 Iz toga slijedi da iznos od 866 629,89 eura, koji društvo UPS traži od Komisije na ime troškova nastalih u okviru žalbenog postupka, nije u potpunosti „nužan u svrhu postupka” u smislu članka 144. točke (b) Poslovnika.
- 55 S obzirom na prethodna razmatranja, u ovom slučaju valja *ex aequo et bono* odrediti iznos nagrada za rad odvjetnika i ekonomskih stručnjaka koji se mogu naknaditi u ukupnom iznosu od 200 000 eura.
- 56 Kada je, naposljetku, riječ o troškovima koji nisu nagrade za rad odvjetnika i ekonomskih stručnjaka, društvo UPS traži iznos od 35 912,19 eura na ime troškova prijevoza, umnažanja i komunikacije. Međutim, s obzirom na to da nije održana rasprava i da nije dostavljena tražena popratna dokumentacija za svaki od tih troškova, za taj se iznos ne može dobiti naknada na ime tih troškova (vidjeti, u tom smislu, rješenje od 16. svibnja 2013., Deoleo/Aceites del Sur-Coosur, C-498/07 P-DEP, neobjavljeno, EU:C:2013:302, t. 34.).
- 57 S obzirom na sva prethodna razmatranja, bit će riječ o pravičnoj ocjeni ako se iznos troškova čiju naknadu društvo UPS ima pravo tražiti od Komisije, koji se odnose na predmet C-265/17 P, odredi u ukupnom iznosu od 200 000 eura.

Slijedom navedenoga, Sud (deveto vijeće) rješava:

Ukupni iznos troškova koji Europska komisija mora naknaditi društvu United Parcel Service Inc. u predmetu C-265/17 P određuje se u iznosu od 200 000 eura.

Potpisi